

را با همان سادگی ترجمه کنیم نتیجه کار با نثر می‌شد و با حداقل شمری نه چندان استوار. درباره مورد اول نیز می‌توان گفت که اگر می‌خواستیم قالیچه‌ها را به نحوی تقریباً مشابه با متن اصلی حفظ کنیم بخشی از محتوای شعر لطمه می‌دهد. یعنی بخشی از مفاهیم شعر حذف

یا مفاهیم دیگری به ناچار به آن اضافه می‌شد. مشکل دیگر در ترجمه این شعر معادل‌گذاری برای دو فعل *drift away* و *drop away* بوده است که در زبان انگلیسی از حوزه معنایی خاص خود برخوردارند ولی معادل‌های دقیقی برای آن‌ها در زبان فارسی نداریم و به ناچار از معادل‌هایی که نزدیک‌تر به معنای آن‌ها بوده‌اند استفاده کردیم.

سالخوردگان فروت را دیدم که می‌گفتند

همه چیز دگرگونه می‌شود

و ما یک به یک فرو می‌لغزیم:

دستانشان چنگال پرنندگان

و زانویشان پیچ و تاب غاربانان گزاره رود.

سالخوردگان فروت را دیدم که می‌گفتند

هر آن چه زیباست نرم ترک می‌گریزد

همچون آب رود

سالخوردگان فروت

که در آب‌ها خود را می‌ستایند

برگردان: شپیه قاسمی

چیزهایی که متن اصلی این شعر را دلنشین می‌کنند از یک سو بهره‌گیری از قافیای واژه‌هایی انتهای و ضربانگه روان و از سوی دیگر ساختار ساده دستوری و واژگان نه‌چندان رسمی آن است. به عبارت دیگر سادگی سبک شعر و قوایی آشکار و ریتم بدون سکنه آن توأمان باعث ایجاد هماهنگی ویژه‌ی در فرم شعر می‌شود که به شیوه دلپذیری مضمون شعر را انتقال می‌دهد. اتفاقی که در ترجمه می‌افتد این است که اولاً قالیچه‌ها حذف می‌شوند و ثانیاً تعدادی از واژه‌ها و ترکیب‌ها از سادگی، فاصله گرفته و به سبک زبانی رسمی یا سبک ادبی فخریم نزدیک می‌شوند و این مورد دوم از آن جهت صورت می‌گیرد که اگر می‌خواستیم شعر

کیبوتو ناز بر فراز آوازها

چیمز جویس

برگردان مهدی جواهریان‌راد

چیمز جویس James Joyce علاوه بر زبان و داستان کوتاه، گاهی در حیطه نظم و شعر هم قلمی کرده است: موسیقی مجلسی Chamber Music در سال ۱۹۰۷، Penyeach در سال ۱۹۲۷ و Ecco Pure در سال ۱۹۳۲ که یک تک - شعر کوتاه است.

نخستین مجموعه شعر او، موسیقی مجلسی، شامل ۲۶ قطعه کوتاه است که هشتاد و شش بیانگر احساس‌های متفاوت و گوناگون در راستای یک عشق ایدئالی است که به نظر جویس می‌چسبد. لحن این مجموعه به طایف ندرلی و از لحاظ ساختارهای شعر کلاسیک بسیار شبیه اشعار رمانتی است. این اشعار، سرشار از اصناف ادبی است که از الیته نیز برگردان فارسی بسیاری از عناصری کلام و حتی فضای معنایی نهفته در آن رابلی می‌شود. استفاده از نمادهای تداعی گزانه که گاهی رابطه مستقیم با اشعار و متون ادبی دیگر ایجاد می‌کند و در بعضی مواقع واژسازی که بیشتر در راستای نظم شعری است این مجموعه شامل دو بخش اساسی است. ۱. شکل‌گیری و آغاز یک عشق ۲. سقوط عشقی به کمال رسیدن.

جویس بسیار علاقه‌مند بود که این اشعار به صورت آواز یا موسیقی همواره شنیده شود. همان نخستین سال انتشار کتاب G.M. Palmer از او خواست تا اجازه دهد تعدادی از شعرهایش را برای موسیقی استفاده کند، تا این که در سال ۱۹۰۹ جویس در مکاتباتی که با پالمز داشت اذعان کرد: من می‌خواهم که نتواند تمامی موسیقی مجلسی را در یک زمان استفاده کند. استفاده از موسیقی در واقع ایده اصلی من در هنگام نوشتن این مجموعه بوده است. این کتاب به مثابه چمنی از آوازه‌هاست و اگر من موسیقیمان بودم خبیم آن‌ها را برای موسیقی آماده می‌کردم. آواز مرکزی این مجموعه XIV است که درست بعد از آن، می‌باید تا این که به قطعه شماره XXXIV می‌رسد که در واقع پایان کتاب است. XXXVI و XXXV قطعات موقرته هستند، همان‌طور که III و آیه عنوان پیش‌درآمده

